

V negospodarstvu in zasebnem sektorju še zamujajo

Podpisovanje paketa samoupravnih sporazumov o združevanju sredstev za ljudsko obrambo in za nadomestila osebnih dohodkov zaposlenih na področju ljudske obrambe, o izločanju sredstev za stanovanjsko graditev, o združevanju sredstev za gradnjo Poti spominov in tovarišstva, se v združenem delu bliža koncu. Za podpis se pospešeno pripravljajo še tam, kjer tega do danes niso storili. Gradivo so skoraj že povsod dali v javno razpravo, sedaj pa čakajo na morebitne pripombe in vprašanja, da do zborov delavcev ne bi bilo več nejasnosti. Tako se bodo vsi bolj seznanili s pomenom teh sporazumov in se zato lažje odločili za podpis. Še posebno odgovorno so pristopili k obravnavi in podpisovanju paketa sporazumov v gospodarskih organizacijah združenega dela, medtem ko

za negospodarstvo tega ne moremo trditi.

Kljub naporom občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva in drugih družbenopolitičnih organizacij pa je zaskrbljujoč odnos zasebnega sektorja do samoupravnega sporazumevanja tudi na področju skupne in splošne porabe. Samoupravne sporazume lahko vsakdo po temeljiti presoji in svojem subjektivnem mnenju sprejme ali zavrne, toda nerazumljiva je taka nezainteresiranost, kot jo kažejo zasebniki, saj se ob vrsti informacij in trudu, da bi te padle na plodna tla, še vedno obnašajo kot, da se to njih ne tiče.

Ugotovitve lahko podkrepimo tudi s podatki. Do vključno 1. februarja je podpisalo samoupravna sporazuma o narodni obrambi 19,22 oziroma 17,3 odstotka upravičencev, samoupravni sporazum o izločanju sredstev za stanovanjsko gradnjo pa 22,3 odstotka upravičencev v zasebnem sektorju.

V združenem delu je podpisnikov seveda veliko več. Sporazuma o ljudski obrambi je podpisalo 71,9 oziroma 72,8 odstotka upravičencev, samoupravni sporazum o izločanju sredstev za stanovanjsko gradnjo 69,8 odstotka, o združevanju sredstev za kulturni center Ivana Cankarja 57,9 odstotka in samoupravni sporazum o združevanju sredstev za gradnjo Poti spominov in tovarišstva pa 51,7 odstotka upravičencev.

Do dokončnega roka za podpisovanje paketa samoupravnih sporazumov je še dovolj časa, tako da bodo lahko tudi tisti, ki jih še niso obravnavali, to lahko tudi storili. Vsekakor pa je zadnji čas, da z javno razpravo začno, saj ne more biti nikomur v ponos, da je nekaj dni pred dogovorjenim rokom pohiti in površno opravi celoten postopek.

D. R.

LEPO CVETJE – UREJENO OKOLJE

Pohvale Embi!

Tokrat objavljamo ugotovitve komisije, ki je obiskala in pregledala urejenost okolja do nedavna največje krajevne skupnosti v občini. Treba je pripomniti, da je komisija obiskala krajevno skupnost Posavje pred referendumom o razdelitvi te krajevne skupnosti, zato tudi ugotovitve komisije veljajo še za staro krajevno skupnost.

Iz te krajevne skupnosti so se na nagradni razpis prijavili Emba, Vavpotič Helena in Zorman Rozalija. Tako delovna organizacija Emba kot obe drugi zaslužijo za lepo in urejeno okolje vse pohvale.

Posebne pohvale te krajevne skupnosti zaslužijo na Titovi cesti črpalka Petrola, avtokamp Ježica ter kmetija na številki 273, stanovalci Turnerjeve 29 in 31, Pohorskega bataljona številka 1, 10, 30, 139, 139 b, 139 c, 141, 147 in vrstne hiše 19–27, 31–59–87, 89–101, 171–211, 199–255, 229–239, Hubadova v celoti, Slovenčeve 101, 103, 113, 111, 105, 107, 109, 109 a, 123, 125, 131, Rodičeve 8, 19, 21 in 1, Gogalove v celoti, Komanove 23 in atrijske hiše, Godeževe 1, Dečmanove 2, 4, 5, 6, Kušarjeve 8 in 10, Tesovnikove 65, 80 in 84, Robičeve 1, 3, 11 ter Zupanove 8.

V tej krajevni skupnosti je tudi mnogo stanovalcev in organizacij združenega dela, ki za lepo vzdrževano okolje zaslužijo pohvale. Kljub mnogim pohvaljenim pa je tudi nekaj pomanjkljivosti in napak, ki jih bo treba čimprej odpraviti. Tako kazi okolje plevel, ki je zrasel zunaj ograje IMV na Titovi cesti, prav tako pa je dosti plevela ob hodnikih za pešce. Na avtobusnem obračališču ni koša za smeti. Iz avtopralnice na Turnerjevi cesti teče na cesto milnica, kar je lahko nevarno za avtomobiliste. Na vogalu Titove in Tolstojeve ulice kazi okolje nasmetena okolica prodajalne Tobaka. Zemljišče na vogalu Titove in Šarhove je zaplevljeno, zelenica ni urejena, podrt pa je tudi prometni znak, zato na tem mestu parkirajo tovrstniki. Lep videz Slovenčeve ulice kazi okolje Slovina. V Mali vasi je precej neurejenih kmečkih dvorišč, predvsem, če jih primerjamo s tistimi kot so v Savljah, Ježi in drugih primestnih KS, ki so prav vzorno urejena.

anketa

Župančič in Prešeren vselej med nami

Njune pesmi so globoko v srcih naših ljudi

Letos praznujemo stoletnico rojstva Otona Župančiča. 8. februarja se spominjamo Franceta Prešerna. Naši občani so s spoštljivostjo govorili o teh dveh velikanih slovenske poezije, ko smo jih vprašali, katera izmed pesnitev jim je najbolj všeč.

Nekdo je nekoč dejal: »Le veliki narodi so lahko dali veličine.« Kaj pa takolemenovani mali narodi? Nekateri so se smejali, drugi zmigovali z rameni. In vendar je ta mali slovenski narod imel (in še ima!) v svoji sredini tudi tako velika kot sta France Prešeren in Oton Župančič.

Uslužbenka NANI GUDIČ, Topniška 45, je dejala: »Tako Prešernove kot Župančičeve pesmi sem večkrat prebrala. In še danes mi to pomeni svojevrstni duševni užitek. Res smo Slovenci lahko ponosni, da imamo tako velika kot sta Prešeren in Župančič. Težko bi izbrala pesem, ki mi je najbolj všeč. Kar vsaka po svoje je lepa in človeka prevzame.«

Upokojenec VIKTOR ILOVAR, Fabianijeva 31, meni: »Kaj bom govoril, ko pa sta Prešeren in Župančič dva naša vzornika. Lahko sta za vzgled slehernemu izmed nas, saj sta oba domovino neprecenljivo ljubila. Njune vrednote v pesmih priznava ves svet in tudi mladina bi se lahko po njih zgledovala.«

STANE REPAR, Linhartova 68, je dejal: »Njuna poezija ima in je imela širok odmev v našem narodu. Po duhu sta, kljub temu, da

sta bila sinova malega naroda, prerasla vse meje in njuna zasluga je, da se je o našem majhnem narodu slišalo tudi daleč po svetu. Res smo lahko ponosni, da smo imeli tako sinova slovenskih mater. Če bi se opredelili, katera pesem mi je pri obeh najbolj všeč, kar je zelo težko, potem naj rečem: Zdravljica pri Prešernu in otroške pesmi Župančiča, zlasti Ciciban in čebela.

Zobotehnica VLADKA PLAUSTEINER, Ulica Pohorskega bataljona 8, se je pri Prešernu takoj odločila za njegovo pesem Kam? »Všeč so mi pesmi obeh, pri Župančiču pa naj omenim pesnitev Duma. Zdi se mi, da naši otroci v šolah vse premalo občudujejo njune stvaritve, saj imajo le redki mali narodi tako pomembna pesnika.«

BOŽA ŠOBIČ, Topniška 1: »Ljubim in obožujem Prešerna, rada pa tudi prebiram Župančičeve pesmi. Katere so mi najbolj všeč? Kar vse po vrsti!«

Upokojeni baletnik ŠTEFAN SUHI, Linhartova 64: »Ob Cankarju sta bila Prešeren in Župančič gotovo, vsaj zame, največja slovenska kulturnika. Da je to res, pove že dejstvo, da njune pesmi žive v ljudstvu in da so marsikateri tudi ponarodele. Oba sta ljubila svoj narod, kar je čutili v njihovih pesmih. Najljubša mi je Župančičeva Veš, poet, svoj dolg? In Prešernova Zdravljica. Kar zadeva njuno kakovost pesništva, pa jima tudi daleč preko naših meja ni zlepa kdo kos.«

IZTOK AUSEC

NA PREŠERNOVEM TRGU

Spomenik vojnim dobrovoljcem

V Ljubljani bomo dobili spomenik slovenskim vojnim dobrovoljcem iz let 1912–1918. Spomenik bo stal na Prešernovem trgu, izdelal ga bo akademski kipar Janez Boljka.

Društvo slovenskih vojnih dobrovoljcev je za denarno pomoč prosilo vse slovenske občine. Nekaj jih je denar že nakazalo, prispevala je že ljubljanska kulturna skupnost in ljubljanska mestna skupščina. Tudi dobrovoljci – živih jih je še 49 – in njihovi svojci prispevajo denar za spomenik.

Slovenski vojni dobrovoljci so se borili v Dobrudži, na solunski fronti, v Italiji in v Sibiriji. Ob propadu avstroogrške monarhije je bil pomemben njihov delež, ko je nastajala jugoslovanska država. Med narodnoosvobodilno borbo so se pridružili revolucionarnemu gibanju.

Pisma bralcev pošiljajte na naslov:

»ZBOR OBČANOV«
STANIČEVA 41,
61000 LJUBLJANA

Družbena samozaščita se je uveljavila

Pogovor z Leopoldom Volkom, komandirjem bežigradske postaje milice

Miličnike v modrih uniformah jemljemo kot prijatelje, ki skrbijo za to, da se občani dobro in varno počutimo. S kakšnimi težavami se srečujejo miličniki v našem vsakdanu, smo povprašali komandirja bežigradske postaje milice, Leopolda Volkma.

»Rad bi pohvalil občane, saj se je družbena samozaščita močno uveljavila med ljudmi. Odnosi med miličniki in občani so zares prijateljski. Sodelovanja in pomoči si želimo tudi vnaprej.

V preteklem letu nismo zabeležili kakšnega večjega porasta kaznivih dejanj in prekrškov. Imamo pa seveda vrsto problemov.

● Občani vam lahko marsikaj pomagajo.

»Polagam jim na srce naj bodo v prihodnje malce bolj pazljivi, malce manj pozabljivi. Ne-

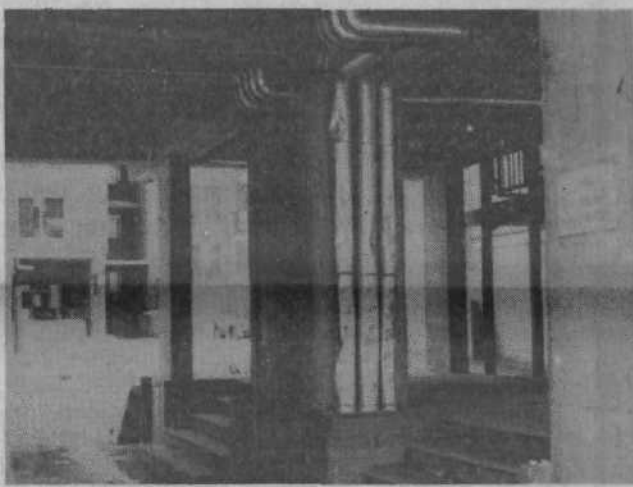

zaklenjeni avtomobili, vhodna vrata blokov, kleti in dvornc, premalo pazljivosti v čakalnicah in pisarnah, nepridipravom omogočajo delo. V avtomobilih naj občani ne puščajo fotoaparata in podobnih dragocenih stvari, kar marsikoga privabi. Torbice, na primer, naj ne ostanejo na mizah, ko zapuščajo pisarno. In poleti ob Savi: kopalci se hladijo v vodi, obleko in druge stvari pustijo ob obali – dolgo prsteži pa izkoristijo priložnost; bolj bi bilo, če bi kopalci prinesli s seboj le najnujnejše stvari, saj debelih denarnic ob Savi ne potrebujejo. Tudi površnost ljudi se večkrat mačkuje. Ob nakupu kolesa, fotoaparata itd. naj občani skrbno shranijo dokumente, vedeti morajo za številke kolesa, fotoaparata itd., da nam podatke lahko hitro sporočijo in nam tako pomagajo pri iskanju, če so jim stvari izginile.

● Kako je s prostori postaje milice?

»Sedanja prostori funkcionalno ne ustrezajo več; vse kaže, da bodo letos pričeli graditi nove, za kar se pristojne službe resno prizadevajo. Delavci milice z veseljem pričakujemo sodobnejše in ustrezno urejene prostore.«

IZTOK AUSEC

IZ MALEGA RASTE VELIKO? – Kaj poročate, dragi prebivalci Soseske BS-3 ob pogledu na obtočnice in zveržene zaščitne aluminijaste cevi napeljuje za centralno gretje? Povsod po soseski je slika domala enaka. Mar ni bivalno okolje odraz kulture?

Revizija borčevskih priznavalnin

Še nekaj drugih sprememb – Na okrevanje v Martuljek, Portorož, Umag in Veli Lošinj

Skupščina občine Bežigrad je že 29. decembra lani sprejela odlok o reviziji priznavalnin in drugih oblik družbene pomoči udeležencem NOV in iz drugih vojn ter za njihove družinske člane. Revizija bo zajela vse priznavalnine. Od vseh upravičencev bodo zbrali dokumente o udeležbi v NOV in dokaze o dohodkih upravičencev družine v skupnem gospodinjstvu in to za borce, ki so stopili v NOV pred 9. 9. 1943, oz. pred 13. 10. 1943 in za partizanke, ilegalke in mladoletne borce NOV, ki so stopili v NOV do 1. 8. 1944. Pripomniti moramo, da cenzus za določanje priznavalnin za leto 1978 še ni določen.

Odlok za pomoč borcem pri šolanju otrok se do 1. 8. 1978 ne spremeni.

Ker je povprečna najnižja pokojnina v Sloveniji 2000 din, bo tudi najvišja borčevska priznavalnina 2000 din. Vsem upravičencem, katerim je priznavalnina edini vir dohodkov, se ta poveča na 2000. oz. 1.600 din in velja od 1. 1. 1978. Ker je letos borčevska pokojnina 4.700 din, se bo število upravičencev občinske priznavalnine gotovo zmanjšalo, priznavalnine pa se bodo lahko povečale. Imetnikom občinske priznavalnine, ki

niso uveljavili dvojnega štetja let v NOB in ki so dokazali aktivno in organizirano delo v NOV samo z izjavami verodostojnih prič, se priznavalnina ne poveča in ostane takšna, kakor dosedaj. Vsem upravičencem domske oskrbnine, ki jim od poravnane domske oskrbnine od dohodka ničesar ne ostane, se žepnina od sedanjih 250 din poveča na 500 dinarjev mesečno.

Za letos imajo borci odobre-

nih 76 mest 21-dnevnega zdravljenja v naravnih zdraviliščih s sofinanciranjem po določilih novega odloka. Teh 76 mest se razdeli krajevnim organizacijam ZZZB NOV glede na njihovo številčnost. KO ZZZB NOV »Danile Kumar« Posavje ima določenih 10 mest, ne glede na to, kako se bodo ta mesta razdelila na šest novih KO ZZZB NOV.

Za borce bodo letos organizirali preventivo s sofinanciranjem v okrevališčih Gozd Martuljek, Portorož, Umag in Veli Lošinj. Pogodb s privatniki v Banjolah ne bodo več sklepali.

STEVO JAVOR

ZBOR OBČANOV

GLASILO SZDL LJUBLJANA-BEŽIGRAD

Leta 1971 je časopis prejel PRIZNANJE OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA

Od 1. maja 1976 izhaja vsakih 14 dni

Ustanovitelj in izdajatelj: Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljana-Bežigrad – Izdajateljski svet: Vladimir Dokič (podpredsednik), Stane Drolj, Vili Guček, Zdenka Kokalj, Stane Koman, Nada Kos-Hochkraut, Ivan Levstek, Joško Pirnar, Viktor Ramovš, Janez Rigler, Janez Snoj, Simona Škof, Martina Vučemiho in Bojan Zavašnik (predsednik) – Ureja uredniški odbor: Izток Ausec, Vlado Bežnik, Dragica Bošnjak, Stane Drolj (pomočnik odgov. urednika), Rudi Izgoršek (tehnični urednik), Eda Komavli, Niko Lapajne, Joško Pirnar (glavni urednik) in Janez Snoj (odgovorni urednik) – Telefon uredništva 314-745 – Rokopise in slike pošiljajte na naslov: »Zbor občanov«, 61000 Ljubljana, Staničeva 41 – Uprava: Staničeva 41, telefon 314-745; vodja uprave: Martina Vučemiho – Tekoči račun pri SDK Ljubljana 50102-678-50197 – Časopis dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in vse delovne organizacije v bežigradski občini – Rokopisov in fotografij ne vračamo. Tiska CGP Delo – tozid Tisk časopisov in revij, Ljubljana, Likovzarjeva 1 – Naklada: 27.300 izvodov.